उच्छिष्टाद्युपेक्षितेषु देशेषु सञ्चरणात् दर्भाणां शुद्धिहेतुत्वात् तन्मयरशनया तं 'एनं' अश्वं, 'पुनात्येव', ततः शुद्धत्वेन यज्ञयोग्यं 'एनं' अश्वं, 'आलभते' ॥

(८) चत्वार आर्षेयाः प्राशयन्तीति। यदुक्तं तदेव स्पष्टीकुर्वन् प्रशंसति। "अश्वस्य वा आलब्धस्य महिमोदक्रामत् समहर्त्विजः प्राविशत्। तन्महर्त्विजां महर्त्विक्त्वम्। यन्महर्त्विजः प्राश्नन्ति। महिमानमेवास्मिं तद्दधति" इति। पुरा कदाचिदालम्भादश्वादुत्क्रान्तस्तदीयो 'महिमा' सामर्थ्यातिशयः, 'महर्त्विजः', अध्वर्यु ब्रह्माहोतोद्गातेत्येतान्मुख्यानृत्विजः, 'प्राविशत्'। 'तत्' तस्मात्, महिम्नः प्रवेशात्, 'महर्त्विक्त्वं', एषां सम्पन्नं 'तत्' तेन, समहर्त्विजां ब्रह्मौदनप्राशनेन, 'अस्मिन्' यजमाने, 'महिमानमेव', सम्पादयन्ति ॥

(९) यदुक्तं, चत्वारि हिरण्यानि ददातीति। तदेतत् प्रशंसति। "अश्वस्य वा आलब्धस्य रेत उदक्रामत्। तत्सुवर्णꣳ हिरण्यमभवत्। यत् सुवर्णꣳ हिरण्यं ददाति। रेत एव तद्दधाति" इति। पुरा कदाचित्, 'आलब्धस्य', 'अश्वस्य', 'रेतः' सारभूतांशः, तस्मादश्वादुत्क्रम्य शोभनवर्णोपेतं 'हिरण्यमभवत्'। अतस्तस्य दानेन 'रेत एव', धारयति ॥

(१०) सुवर्णदानस्य कालं विधत्ते। "ओदने ददाति। रेतो वा ओदनः। रेतो हिरण्यम्। रेतसैवास्मिन् रेतो दधाति" इति। हिरण्यस्य रेतःकार्य्यत्वात् ओदनस्य तत्कारणत्वाच्चोभयोरपि रेतोरूपत्वं, अतः 'ओदने', भुक्ते सत्य-